

fra Rask Mølle til Tørring være et lille Appendiks til Horsens—Rask—Ejstrup-Banen; det vilde nemlig være en Uretfærdighed.

Det er da mit Haab, at man vil tage meget velvilligt mod dette Lovforslag, og at man vil sige: Den Dag, da Banen Horsens—Rask Mølle—Klovborg—Nørre-Snede—Ejstrup er vedtaget, er det ogsaa vedtaget, at der maa bygges en Bane fra Vejle over Uldum til Tørring, og da vil Uldum og Tørring, og hvad der ligger imellem og bagved, være løste fra deres Forpligtelser overfor det nye Selskab. Naar dette sker, tror jeg, at alle berettigede Krav opfyldes paa en god, sund og naturlig Maade; man har faaet, hvad man ønskede. Jeg vilde derimod anse det for en Uretfærdighed at vedtage Ministerens Forslag uden samtidig at vedtage det Forslag, som det ærede Medlem fra Vejle (Jacobsen) og jeg har tilladt os at indbringe. Jeg tvivler, som sagt, ikke om, at man vil komme til at sande, at vort Krav er berettiget, og det er da mit Haab, at dette høje Ting ogsaa vil vise Redebonhed til at løse Spørgsmaalet paa en god og retfærdig Maade.

Hertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg gaar ud fra, at Udvalget vil søge og ogsaa beredvilligt i Ministeriet vil faa de Oplysninger, jeg her har omtalt.

Mølgaard-Nielsen: Ogsaa jeg vil begynde med at sige Tak for, at Lovforslaget er kommet frem, men ærede Medlemmer ved nok, at den Form, det har, kan jeg ikke være glad ved, og naar jeg takker, er det i Haab om, at det, som det for mig gælder om at faa med, kan blive omformet paa en saadan Maade, at man kan være tjent med Forslaget. Jeg har været glad ved, at Ministeren, da jeg første Gang talte privat til ham om denne Banesag og adskillige Gange senere, har vist Interesse og Velvillie for den, saadan har jeg forstaaet ham, særlig da han gjorde sig den Ulejlighed at tage ud — en Vinterdag, husker jeg ret — for at se paa Egnen fra Skive til Aulum, særlig der, hvor Trangen viser jeg haardest. Jeg gav den Dag mine Følelser Luft, jeg takkede Ministeren og udtalte, at vi opfattede hans Tilstedeværelse som et Vidnesbyrd om, at vi kunde vente os at faa noget ud af den Sag, som laa Beboerne, der var samlede i stort Tal, særlig paa Sinde. Lidt Malurt var der dog allerede den Dag i Ministerens Udtalelser, idet han sagde, at han havde tænkt sig, at Banen ikke blev Statsbane, som det en Gang var ble-

vet vedtaget af dette Ting, men en Privatbane under lempelige Vilkaar, saaledes at der var Udsigt til, at den alligevel kunde blive fremmet. Den Dag gav jeg ikke denne Tanke min Tilslutning, dertil havde jeg intet Mandat; jeg turde ikke paatage mig Ansvaret derfor. Naar enkelte tilstedeværende kom med Udtalelser i Retning af, at de ikke turde afvise det gode Tilbud, som Ministeren i Grunden gav, gjorde de det af Ærbødighed eller af Frygt overfor Ministeren: de var bange for at skade Sagen, naar Ministeren i øvrigt var saa velvillig, som han viste sig at være; af den Grund turde de ikke sige deres Mening fuldt ud.

Det er den almindelige Mening den Dag i Dag, at man ikke tør gaa ind paa den Tanke, som Regeringen og Rigsdagen heller ikke har haft før. Jeg har heller ikke følt mig videre forurologet, thi da Ministeren gav denne Tanke Udtryk, sagde han, at han vilde i det mindste belave os paa, at han vilde komme med et saadant Forslag; saa skulde vi se, at han vilde være velvillig i Udvalget. Kom Udvalget til en anden Opfattelse, skulde han ikke stille sig hindrende i Vejen for denne betydningsfulde Sag. Saadan omtrent udtalte han sig, det er ikke Ordene, men Indholdet. Naar jeg da nu skal sige min Mening om Sagen, som den her foreligger, kan jeg ikke udtale Ros, men Beklagelse og Forbavelse, og det vil ærede Medlemmer ogsaa kunne forstaa. Den ærede Minister omtaler i Bemærkningerne til Lovforslaget og ligeledes i sin Fremsættelsestale, at han har syslet med den Tanke, at Banen helst burde være Privatbane, selv om den blev anlagt af Staten. Denne Tanke er af ældre Dato. Jeg vil minde om, at den er udtalt før, i det andet høje Ting, af Højres Ordfører. Han gav endda et bedre Tilbud end det, den højtærede Minister giver ved dette Lovforslag. Jeg maa maaske citere, hvad daværende Landstingsmand Villars Lunn sagde den Gang — det findes i Landstingstidenden for 1907—08, Sp. 2214 —: „Der er et andet Punkt paa det samme Forslag. Det er det, at Skern—Skive-Banen er optagen paa Lovforslaget som Følge af den overordentlig interesserede Stemning, som fandtes her i Tinget for den ved anden Behandling. Forslaget om at optage den paa Jernbaneloven var stillet af 2 Højremænd og Medlemmer af de andre Partier. Mod det udtalte ganske vist Højres Ordfører for Jernbaneloven sig, men dog kun i den Form, at han